

Ένα θαύμα για τις λέξεις που πονάνε

01/05/17

Πάντα μου άρεσε να διαβάζω παιδικά βιβλία.

Είναι αυτή η προσέγγιση για την αθώα ματιά, που ως ακατέργαστη μπορεί να δει και να νιώσει τόσα δυνατά συναισθήματα και να εμπνευστεί για τη ζωή που έχει μπροστά.

Από τότε που έγινα μαμά, τα παιδικά βιβλία έγιναν σταθερά μέρος της καθημερινότητάς μου.

Οι πρώτες ιστορίες μαζί, τα παραμύθια καληνύχτα, οι πρώτες λέξεις...

Αγαπώ τη μαγεία των παιδικών βιβλίων και θαυμάζω απεριόριστα τους δημιουργούς τους.

Τους θαυμάζω και τους αγαπώ, γιατί τα αεικίνητα συννεφάκια που δημιουργεί η δική τους φαντασία γίνονται όχημα για να ταξιδεύει το μυαλό και η ψυχή των παιδιών μας.

Είμαι 11,5 χρόνια μαμά και δεν έχω σταματήσει τη συνήθεια να διαβάζω τα βιβλία που προορίζονται για την κόρη μου ή αυτά που επιλέγει εκείνη.

Ομολογώ ότι τον πρώτο καιρό μέσα από αυτή τη διαδικασία με κάποιο τρόπο έκανα την τελική διαλογή.

Τα τελευταία χρόνια αυτή η διαδικασία έχει γίνει μέρος της αναγνωστικής μου συνήθειας.

Κάποιες φορές με το ξεφύλλισμα νιώθω σαν να διαβάζω ποίηση, ενώ κάποιες άλλες ταξιδεύω θαυμάζοντας την έμπνευση.

Στην περίοδο της προεφηβείας τα βιβλία...”αναβαθμίζονται”και αλλάζουν περιεχόμενο και εικόνα.

Οι εικόνες είναι λιγότερες ή ανύπαρκτες και το κείμενο γίνεται το όχημα στο ταξίδι της φαντασίας.

Τα βιβλία συνεχίζουν να έχουν ένα ρόλο επιρροής στη διαμόρφωση του χαρακτήρα.

Μέσα από τις ιστορίες γνωρίζουν (και γνωρίζουμε) συμπεριφορές της κοινωνίας μας και τις περισσότερες φορές λαμβάνουν μηνύματα για πρότυπα. Και υπάρχουν εξαιρετικά βιβλία με αυτό το περιεχόμενο.

Θα αναφερθώ στα 3 βιβλία που διαβάσαμε τελευταία, που προσωπικά λάτρεψα και η κόρη μου αγάπησε. Βιβλία γεμάτα μηνύματα και πολλή τροφή για σκέψη.

Το πρώτο βιβλίο είναι [“Το Θαύμα” της R.J.Palacio](#).

Ο Όγκι (Αύγουστος) είναι ένα 9χρονο αγόρι που έχει ένα σοβαρό πρόβλημα δυσμορφίας στο πρόσωπο.

Τα πρώτα χρόνια της ζωής του ήταν πολύ σκληρά με σειρά επίπονων επεμβάσεων και όχι μόνο.

Έρχεται η ώρα που ο μικρός ήρωας ξεκινά το Γυμνάσιο.

Όλοι ξέρουμε ότι τα παιδιά μπροστά στο διαφορετικό λόγω της περιέργειας ,που έχουν, μπορεί να φερθούν περίεργα, αλλά και πολύ σκληρά.

Ο Αύγουστος όμως έχει συναίσθηση και όσο ασυνήθιστος κι αν είναι τόσο φυσιολογικά αντιμετωπίζει πράγματα στη ζωή αυτασαρκαζόμενος, δείχνοντας αγάπη στους φίλους του, αλλά και βγάζοντας μια τεράστια δύναμη.

Το βιβλίο δεν ασχολείται μόνο με τη διαφορετικότητα του μικρού, αλλά και τον τρόπο που αντιμετωπίζεται αυτή από τον περίγυρό του.

Ο τρόπος αντιμετώπισης έχει να κάνει με τις δομές της κάθε οικογένειας. Η ωρίμανση των ηρώων δίνει μαθήματα για μικρούς και μεγάλους.

Ένα υπέροχο συγκινητικό βιβλίο, που θα σας κάνει να βουρκώσετε σε αρκετά σημεία.

Το βιβλίο [“Ο Όγκι κι εγώ”](#) είναι το δεύτερο βιβλίο της **R.J.Palacio**, το οποίο έχει ως πυρήνα του “Το Θαύμα”.

Δεν είναι η συνέχεια της ιστορίας. Η ίδια έχει δηλώσει ότι η ιστορία του Όγκι δεν θα έχει συνέχεια σε κάποιο επόμενο βιβλίο, αλλά θα αφήσει τη φαντασία των αναγνωστών να υποθέσουν τη συνέχεια. Τί είναι όμως το “Ο Όγκι κι εγώ”;

Το βιβλίο αποτελείται από 3 ΘΑΥΜΑσιες ιστορίες, τις οποίες διηγούνται 3 από τους ήρωες του βιβλίου “Το Θαύμα”.

Είναι εξίσου άμεσο και συγκινητικό και ουσιαστικά μας γνωρίζει κάποιους από τους βασικούς συμμαθητές και φίλους του Όγκι.

Σε αυτό το βιβλίο οι δευτεραγωνιστές της ιστορίας γίνονται πρωταγωνιστές.

Τα φώτα είναι επάνω τους και είναι ώρα να διηγηθούν τη δική τους ιστορία.

Δεν αναιρούν όλα όσα έχουν συμβεί. Ο αναγνώστης μέσα από τις διηγήσεις τους βλέπει τη δική τους προσέγγιση, την ψυχολογία τους και τους λόγους που έχουν οδηγήσει στη συμπεριφορά τους.

Είναι μικρά παιδιά και οι εκφράσεις και συμπεριφορές τους επηρεάζονται από την οικογένειά τους, τις ανασφάλειές και τους φόβους τους. Αποδεικνύεται για

άλλη μία φορά ότι ίσως τα παιδιά που δημιουργούν προβλήματα και φέρονται με σκληρότητα, να έχουν τη μεγαλύτερη ανάγκη τρυφερότητας και προσοχής.

Και τέλος ήρθε το **“Λέξεις που πονάνε”** της **Cooper Abby**, να παρουσιάσει ένα πόνο που δεν είναι ψυχολογικός αλλά και σωματικός.

Η σπάνια ασθένεια της Ελίζ, η ΛΕΦ, όπως λέγεται, της προκαλεί πόνο. Κάθε φορά που κάποιος σκέφτεται ή ξεστομίζει κάποιον χαρακτηρισμό για την ίδια η λέξη εμφανίζεται – χαράζεται στο δέρμα της.

Ακόμη και όταν η ίδια σκέφτεται κάτι για τον εαυτό της.

Οι κακές λέξεις πονούν περισσότερο και καίνε το δέρμα της. Ξεκινά μια νέα χρονιά σε ένα σχολείο και οι αλλαγές είναι πολλές.

Η κολλητή παιδική της φίλη απομακρύνεται, το αγόρι της την χώρισε κ.α.

Η Ελίζ θέλει να γίνει Ομαδάρχισσα για τη σχολική εκδρομή, αλλά δεν έχει την εσωτερική δύναμη, την εμπιστοσύνη στον εαυτό της που θα την κάνουν να δοκιμάσει την τύχη της, μέχρι που ένα μπλε χαρτάκι εμφανίζεται με κάποιο σημείωμα για την ίδια.

Η ιστορία δείχνει ότι η διαφορετικότητα παύει να είναι πρόβλημα και για εμάς τους ίδιους, αλλά και για τους άλλους όταν πιστέψουμε στον εαυτό μας και τις δυνάμεις μας. Προβλήματα και πόνος δεν δημιουργούνται μόνο από τους άλλους, αλλά και από εμάς τους ίδιους όταν είμαστε πολύ αυστηροί με τον εαυτό μας ή όταν δεν πιστεύουμε σε αυτόν, πόσο μάλιστα, όταν τον λυπόμαστε.

Και τα 3 βιβλία μπορούν ευχάριστα να διαβαστούν τόσο από γονείς, όσο και από παιδιά ηλικίας 10 ετών και άνω.

Είναι εξαιρετικές αφορμές για συζήτηση, αλλά και για τόνωση του ηθικού των παιδιών που σε αυτή την εύθραυστη ηλικία αρχίζουν να νιώθουν τις πρώτες εκρήξεις – ενδείξεις της εφηβείας που ακολουθεί.

Αξίζει να διαβάσετε κι εσείς τα βιβλία που διαβάζουν τα παιδιά.

Οι συζητήσεις, που ακολουθούν είναι αποκαλύπτικές και εξαιρετικές αφορμές για ανάλυση θεμάτων, που είναι φλέγοντα ανά ηλικία.

Η διαφορετικότητα, ο εκφοβισμός, η ψυχολογική βία, η έννοια της φιλίας, η αυτοπεποίθηση και άλλα πολλά είναι θέματα που απασχολούν το σύνολο της κοινωνίας και όχι μόνο τη σχολική κοινότητα. Ίσως η απλότητα των μηνυμάτων των βιβλίων να μιλήσουν και σε κάποιες σκληρές ψυχές ενηλίκων.

3 εξαιρετικά βιβλία, που κυκλοφορούν από τις **Εκδόσεις Παπαδόπουλος** και πιστεύω, ότι θα σας αρέσουν πολύ.

Μαμά Μαμαδοπούλου

<http://www.kidscloud.gr/?p=17102>